

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

۱۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تفسیر آیات ولایت و امامت

انحراف اُموی
ریشه تفکر و هابی

۱۳۸۶ تیر ۶
۱۴۲۸ جمادی الثانی ۱۲

تکشیر این جزو ه

با رعایت محتوا ، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

«الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلها الطاهرين
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين».

«قال الله الحكيم في محكم كتابه أعود بالله من الشيطان الرجيم»

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(۱).

ای کسانی که ایمان آورده اید! از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و وسیله ای برای تقریب به او بجویید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید.

چکیده سخن:

در جلسات گذشته بیان نمودیم که حضرات مخصوصین ﷺ و بعضی از اولیای الهی از جانب خداوند متعال دارای قدرت تصریف در عالم خلقت و آفرینش هستند. سپس به مسأله توسل و شفاعت پرداختیم و شباهات ابن تیمیه و پیروان وی را نقل و نقد نمودیم. بر اساس آیات صریح قرآن کریم ثابت کردیم که استمداد و استعانت از صاحبان قدرتی که در قید حیات هستند، هیچ اشکالی ندارد. اگر آنان دار فانی را وداع گویند و در سرای جاوید سکنی گزینند، استمداد از

۱- سوره مائدہ، آیه ۳۵

آنان همانند دوره حیاتشان امری غریب و نادرست نمی‌باشد.

به طور خلاصه صاحبان قدرت در حیات و ممات دارای قدرت تصریف در عالم خلقت هستند و تقاضا و عرضه حاجت به آنان در هر دو دوره حیات و ممات اشکالی ندارد. اعتقاد به این امر به هیچ وجه منتهی به شرک نمی‌گردد.

قرآن و حیات پرزخی مردگان:

بر اساس آیات قرآن کریم، موت به معنای نابودی و انعدام نیست، بلکه انتقال از منزلی به منزل دیگر است. انسانها پس از مرگ دارای حیات برزخی هستند. برای تأیید این مطلب آیات فراوانی در قرآن کریم وجود دارد که به برخی از آنها اشاره می‌نماییم.

الف - شهدا بهره‌مندان برزخ:

خداآوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيٰءَ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرونَ﴾^(۱).

وبه آنها که در راه خدا کشته می‌شوند مرده نگویید، بلکه آنان زنده‌اند ولی شمانمی فهمید.

و در آیه‌ای دیگر می‌فرماید:

﴿وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيٰءَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحٰيْنَ بِمَا آتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبَشِّرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوهُمْ مِنْ

۱- سوره بقره، آیه ۱۵۴.

خَلْفِهِمْ أَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١﴾.

(ای پیامبر!) هرگز گمان مبرکسانی که در راه خدا کشته می‌شوند

مردگانند، بلکه آنان زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند

* آنها به خاطر نعمت‌های فراوانی که خداوند از فضل خود به ایشان

بخشیده است، خوشحال اند و به خاطر کسانی که هنوز به آنها ملحق

نشده‌اند (مجاهدان، شهیدان آینده) خوش وقتند، (زیرا مقامات

برجسته آنها را در جهان می‌بینند و می‌دانند) که نه ترسی بر آنها است

ونه غمی خواهند داشت.

خداوند متعال به صراحة و روشنی در این آیه می‌فرماید: شهدا از رزق و

روزی ب Roxوردار و بهره‌مند هستند، از آن چه خداوند به آنها داده است شاد

می‌باشند، راه را به کسانی که هنوز نیامده‌اند نشان داده و به آنها بشارت و مژده

می‌دهند و بیم و هراسی ندارند.

از این دو آیه در می‌یابیم که شهدا پس از شهادت نابود نمی‌شوند، بلکه

در عالم بوزخ نیز دارای حیات و زندگی می‌باشند.

ب - آرزوی میّت در عالم برزخ:

خداوند متعال در قرآن می‌فرماید:

﴿إِنِّي آمَنتُ بِرِبِّكُمْ فَأَسْمَعْتُكُمْ * قَيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

يَعْلَمُونَ * بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ ﴿۲﴾.

۱- سوره آل عمران، آیه ۱۷۰-۱۶۹.

۲- سوره یس، آیات ۲۷ تا ۲۵.

من به پروردگار تان ایمان آوردم، پس به سخنان من گوش فرادهید *
 به او گفته شد: وارد بهشت شو، گفت: ای کاش قوم من می دانستند *
 که پروردگارم را آمرزیده و از گرامیان قرار داده است.
 در این آیه خداوند متعال می فرماید: هنگامی که میت را در قبر می گذارند،
 وی می گوید: من به خداوند ایمان دارم. سپس ملائکه به او می گویند: وارد
 بهشت شو، وی در پاسخ می گوید: ای کاش قوم من می دانستند که پروردگار را
 آمرزیده و از گرامیان قرار داده است.

آیه فوق به اقرار همه مفسران قرآن کریم به عالم برزخ اشاره دارد. زیرا از
 این که میت می گوید: «یا لیت قومی یعلمون» در می یابیم که این سخن اشاره به
 روز قیامت ندارد. زیرا در قیامت همه از حال یکدیگر آگاه هستند. به همین دلیل

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام می فرمایند:

«فَلَا تَنْضُحُنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤوسِ الْأَشْهَادِ»^(۱).

بارالها! روز قیامت در برابر دید همگان، رسوایم مکن.

در نتیجه از این آیه که اشاره به عالم برزخ دارد و از آرزوی میت متوجه
 می شویم که در برزخ نوعی حیات و آگاهی وجود دارد.

ج - عذاب فرعونیان در برزخ:

در آیه ای دیگر خداوند متعال می فرماید:

﴿فَوَقَاهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ
 يُعَرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
 الْعَذَابِ﴾^(۲).

۱-بحار الانوار، جلد ۹۱ صفحه ۹۷.

۲-سوره غافر، آیات ۴۵-۴۶.

خداؤند او را از نقشه‌های سوء آنان نگه داشت، و عذاب شدید بر آل فرعون وارد شد * آتش است که هر صبح و شام بر آن عرضه می‌شوند، و روزی که قیامت بر پا شود (می‌فرماید): آل فرعون رادر سخت‌ترین عذابها وارد کنید.

این آیه به دو دلیل اشاره به عالم بزرخ دارد.

- ۱ - در این آیه خداوند متعال می‌فرماید: آتش روز و شب بر آل فرعون عرضه می‌شود. در قیامت روز و شب وجود ندارد. در نتیجه منظور از عذابی که روز و شب بر آل فرعون عرضه می‌شود، عذاب در عالم بزرخ است.
- ۲ - عذابی که در صدر آیه ذکر شده است بر عذاب عالم بزرخ دلالت دارد. زیرا در انتهاء آیه به عذاب روز قیامت اشاره شده است. اگر هر دو عذاب دلالت بر عذاب قیامت داشته باشد، تکرار لازم می‌آید که از نظر بلاغت پسندیده نیست.

د - داستان قوم حضرت صالح ﷺ:

خداؤند متعال در سوره اعراف داستان پیامبرانی را ذکر می‌نماید که قوم آنان در اثر عذاب الهی نابود شده‌اند. در این آیات پیامبران اقوام نابود شده را مخاطب قرار داده با آنان سخن می‌گویند. این امر بر عدم تساوی مرگ و انعدام دلالت دارد. به عبارت دیگر مردگان نیز دارای حیاتی خاص به خود می‌باشند. حضرت صالح ﷺ به قوم خود فرمودند: این شتر معجزه‌ای از سوی پروردگار می‌باشد، آزاری به او نرسانید. اما آنان به این هشدار بی توجهی نمودند.
﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ

سپس ناقه را پی کردند و از فرمان پروردگارشان سر پیچیدند و گفتند:
ای صالح! اگر تو از فرستادگان خدا هستی، آن چه ما را با آن تهدید
می کنی، بیاور.

پس از اینکه شتر را پی کردند، حضرت صالح ﷺ آنان را نفرین کرد.
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِيِّينَ * فَنَوَّلَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمَ لَقَدْ أَبَلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ﴾^(۲).

سرانجام زمین لرزه آنها را فراگرفت و صبحگاهان، جسم بی جانشان در خانه هایشان باقی مانده بود* (صالح) از آنها روی برتابفت و گفت:
ای قوم! من رسالت پروردگارم را به شما ابلاغ کردم. شرط خیر
خواهی را انجام دادم، ولی شما خیر خواهان را دوست ندارید.

پس از آن که همه به سبب زلزله نابود شدند، حضرت صالح ﷺ به آنان پشت کرد و فرمود: من به وظیفه خود عمل نمودم اما شما خیر خواهان و اندرز گویان را دوست ندارید.

در این آیه: ۱ - حضرت صالح ﷺ با قوم خود که هلاک شده‌اند، سخن می‌گوید. یعنی آنان از بین نرفته‌اند و نابود نشده‌اند، بلکه فقط دارای حیات دنیوی و مادی نمی‌باشند.

۲ - حضرت صالح ﷺ به آنان می‌فرماید: «لا تحبّون الناصحین»، این

۱- سوره اعراف، آیه ۷۷

۲- سوره اعراف، آیات ۷۸-۷۹

سخن، زمان حال را نیز در بر می‌گیرد و به این معناست که شما در عالم بزرخ که حقایق آشکار گشته است نیز حاضر به اعتراف و اذعان به حق نیستید. کسی که معدوم و نابود شده باشد، چگونه حقیقتی بر وی آشکار می‌گردد که به آن اعتراف نماید؟

عمر (علیه ما علیه) و عدم اعتراف به اشتباه:

متأسفانه برخی از مردم شهامت و جسارت آن را ندارند که به اشتباهات خود اعتراف نمایند. عمر (علیه ما علیه) در اواخر عمر خود از اعمال زشت خود پشیمان گشت. حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به او فرمودند: به اشتباهات خود اعتراف کن. اما وی در پاسخ عرض کرد:

«النار ولا النار»^(۱).

آتش، نه ننگ.

آتش دوزخ را تحمل می‌کنم و اما خفت در دنیا را هرگز.

ه- داستان قوم شعیب علیهم السلام:

حضرت شعیب علیهم السلام نیز قوم خود را هدایت نمود و به آنان فرمود:

﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٖ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا بَحَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ حَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾^(۲).

ای قوم من! خدا را پیرستید، که جز او معبودی ندارید. دلیل روشنی

۱- مدینة الماجز، جلد ۲ صفحه ۹۶.

۲- سوره اعراف، آیه ۸۵.

از طرف پروردگار تان برای شما آمده است بنابر این حق پیمانه و وزن را ادا کنید، و از اموال مردم چیزی نکاهید، و در روی زمین، بعد از آن که (در پرتو ایمان و دعوت انبیاء) اصلاح شده است، فساد نکنید. این برای شما بهتر است اگر با ایمان هستید.

اما آنان سخن وی را نپذیرفتند. نافرمانی و طغیان در برابر خداوند آنان را به عذاب گرفتار نمود.

﴿فَأَخَذْتُهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِيْنَ * فَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَّحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِيْنَ﴾^(۱).

پس زمین لرزه آنها را فرا گرفت و صبحگاهان بصورت اجسامی بی جان در خانه هایشان مانده بودند. پس از آنکه عذاب بر آنان نازل شد. سپس از آنان روی بر تافت و گفت: ای قوم من! من رسالت های پروردگارم را به شما ابلاغ کردم و برای شما خیرخواهی نمودم، با این حال، چگونه بر حال قوم بی ایمان تأسف بخورم؟!

در این آیه نیز حضرت شعیب عَلَيْهِ السَّلَامُ با قوم خود پس از آن که عذاب الهی بر آنان فرود می آید و همگی از بین می روند، سخن می گوید. آیا سخن گفتن با آنچه معصوم شده و از بین رفته معنایی دارد؟!

و - پرسش رسول الله ﷺ از پیامبران ﷺ پیشین:

﴿وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلَهَ يُعْبُدُونَ﴾^(۲).

۱- سوره اعراف، آیه ۹۳.

۲- سوره زخرف، آیه ۴۵.

از رسولان که پیش از تو فرستادیم بپرس: آیا غیر از خداوند رحمان
معبدانی برای پرستش قرار دادیم؟!

می‌دانیم در زمان حیات رسول الله ﷺ هیچ پیامبری در قید حیات
نیود. از اینکه خداوند متعال به رسول الله ﷺ می‌فرماید: از پیامبران پیشین
سؤال نما، در می‌یابیم مرگ مساوی با نابودی و انعدام نیست. زیرا پرسش و
سؤال کردن از معدوم و نیست، امکان ندارد.

ح - سلام خداوند بر پیامبران ﷺ :

خداوند متعال در آیات فراوانی به پیامبران ﷺ سلام و درود می‌فرستد.
سلام و درود هنگامی معنا و فائده دارد که شخص دارای حیات باشد، تا از آن
بهره‌مند گردد. از سلام خداوند متعال به پیامبران ﷺ در می‌یابیم که حیات فقط
شامل حیات دنیوی نیست، بلکه مردگان و کسانی که در این دنیا نیستند از حیات
بهره‌مند می‌باشند.

﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾^(۱).

سلام بر نوح [علیهم السلام] در میان جهانیان باد.

﴿سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ﴾^(۲).

سلام بر ابراهیم [علیهم السلام].

﴿سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ﴾^(۳).

سلام بر موسی [علیهم السلام] و هارون.

۱- سوره صافات، آیه ۷۹.

۲- سوره صافات، آیه ۱۰۹.

۳- سوره صافات، آیه ۱۲۰.

﴿سَلَامٌ عَلَى إِلٰيٰ يَاسِينَ﴾^(۱).

سلام بر آل یاسین.

﴿وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾^(۲).

سلام بر رسولان.

خداؤند در رابطه با حضرت یحییٰ علیہ السلام می فرماید:

﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلْدَةِ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبَعْثَ حَيَاً﴾^(۳).

سلام بر او آن روز که تولد یافت، و آن روز که می میرد و آن روز که زنده و برانگیخته می شود.

خداؤند متعال از زبان حضرت عیسیٰ علیہ السلام می فرماید:

﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلْدَتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبَعْثَ حَيَاً﴾^(۴).

و سلام (خدا) بر من در آن روز که متولد شدم. و در آن روز که می میرم، و آن روز که زنده و برانگیخته خواهم شد.

اگر مرگ به معنای نیستی و نابودی باشد، سلام به انسان مرده در زمان

مماتش معنا ندارد.

ط - سلام و صلوات خداوند بر رسول الله ﷺ :

خداؤند متعال و ملائکه بر رسول الله ﷺ درود می فرستند،

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^(۵).

۱- سوره صافات، آيه ۱۳۰.

۲- سوره صافات، آيه ۱۸۱.

۳- سوره مریم، آيه ۱۵.

۴- سوره مریم، آيه ۳۳.

۵- سوره احزاب، آيه ۵۶.

خدا و فرشتگانش بر پیامبر ﷺ درود می‌فرستند. ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بر او درود فرستید و سلام گویید، و کاملاً تسلیم (فرمان) او باشد.

آیا سلام و صلوٰت خداوند بر پیامبر ﷺ مختص به زمان حیات دنیوی رسول الله ﷺ است یا دائمی و همیشگی می‌باشد؟ ظاهراً ابن تیمیه و پیروان وی اعتقاد دارند که احکام اسلام دائمی و همیشگی است. بنابر این سلام خداوند متعال و ملائکه نیز دائمی و همیشگی است.

همهٔ فرق اسلامی در پایان نماز (هنگام سلام) می‌گویند: «السلام عليك أیّها النّبی و رحمة الله و برکاته»^(۱) برخی از اهل سنت نیز در هنگام سلام نماز با حرکت دادن انگشت خود به پیامبر ﷺ اشاره می‌کنند.

سلام بر کسی که از بین رفته است هیچ مفهومی ندارد. پس سلام بر پیامبر ﷺ سلام بر معدوم نیست بلکه سلام بر زنده‌ای است که فقط دارای حیات دنیوی نیست.

نتیجه‌گیری لز آیات قرآن کریم:

با توجه به آیاتی که از قرآن کریم ذکر نمودیم گریز و گزیری نداریم از این که پیذیریم مرگ به معنای نیستی و انعدام نیست. تأمل و تدبیر در قرآن کریم ما را به این مسأله هدایت می‌کند که مرگ، به معنای سقوط از مطلق حیات نیست بلکه انتقال از منزلی به منزل دیگر است. بعد از مرگ روح از بین نمی‌رود و همچنان باقی است.

۱- تذكرة الفقهاء، جلد ۳ صفحه ۲۴۴.

با توجه به مطالبی که تاکنون بیان نمودیم پی می‌بریم کسانی که خداوند به آنان قدرتها و تواناییهایی عطا نموده است، در حیات و ممات از آن قدرتها و ویژگیها برخوردار هستند و ما همچنان که می‌توانیم از آنان در حیات استمداد و استعانت بجوییم، در ممات نیز می‌توانیم و شائبه شرک به هیچ روی در استمداد از آنان وجود ندارد زیرا قدرت آنان در طول قدرت الهی و به اذن خداوند می‌باشد. اما شرک منهی در قرآن، قائل شدن به قدرتها وی در عرض قدرت الهی است.

ادعای بی‌اسامی و هایات:

پیروان ابن تیمیه ادعای گراف و بی‌اسامی دارند و می‌گویند:

«لم يكن لأحدٍ من سلف الأمة في عصر الصحابة ولا التابعين ولا تابع التابعين يتخيرون الصلاة والدعاء عند قبور الأنبياء ويسألونهم ويستغيثون بهم لا في مغيبهم ولا عند قبورهم»^(۱).

هیچ یک از گذشتگان نه در عصر صحابه^(۲) و نه تابعین^(۳) و نه تابع تابعین قبرانبیاء را برای نماز خواندن و دعا کردن انتخاب نمی‌کردند و هیچ وقت نه در هنگام غیبت و نه در نزد قبرشان از آنان حاجت نمی‌خواستند و التماس و زاری نمی‌کردند.

نقد ابن تیمیه:

این یک ادعای تاریخی است که بنابر فرض صحت، با آیات صریح قرآن

۱- الهدایة السنیة، صفحه ۱۶۲ طبع المنار مصر.

۲- کسانی که پیامبر ﷺ را درک کرده‌اند.

۳- کسانی که پیامبر ﷺ نکرده‌اند اما صحابه را درک کرده‌اند.

کریم در تعارض است. از سوی دیگر به لحاظ تاریخی نیز ادعای آنان مقرن به صحّت نمی‌باشد، زیرا در جلسات گذشته بیان نمودیم که صحابه در صدر اسلام کنار روضهٔ مبارکه رسول الله ﷺ آمده دعا می‌کردند و حاجت می‌خواستند، و کامروها می‌گشتند. شفا طلبیدن، شفاعت خواستن و حاجت خواهی از رسول الله ﷺ در حیات و ممات ایشان یک سنت جاری و عادی در میان صحابه بوده است.

روایات فراوانی در منابع معتبر اهل تسنن یافت می‌شود که ادعای ابن تیمیه و وهابیان را ابطال می‌نماید و ما به برخی از آنها اشاره می‌نماییم.

الف - طلب آمرزش نزد روضهٔ رسول الله ﷺ :

اهل تسنن در کتب خود روایتی از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام نقل می‌نمایند که:

«قدم علينا أعرابيًّا بعدما دفناه رسول الله ﷺ بثلاثة أيام؛

سه روز پس از تدفین رسول الله ﷺ عربی نزد ما آمد.

«فرمى بنفسه على قبر النبي ﷺ و حثا من ترابه على رأسه . وقال : يا

رسول الله ﷺ قلت فسمعنًا قولك ووعيت عن الله فوعينا عنك :

پس خود را برقبر رسول الله ﷺ انداخت و خاک بر سر خود

ریخت. عرض کرد: ای رسول خدا ﷺ فرمودی و ما سخنانت را

شنیدیم و ما را از خداوند آگاه کردی و ما آگاه شدیم.

وكان فيما أنزل عليك ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾

وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا^(۱) :

واز آن چه بر تو نازل شد این آیه شریفه بود: و اگر هنگامی که به خویشن ستم کردند نزد تو می‌آمدند و از خداوند آمرزش می‌خواستند و پیامبر هم بر ایشان آمرزش می‌خواست، خداوند را توبه پذیر مهربان می‌یافتدند.

وقد ظلمت نفسی وجئتك تستغفرلي :

بدرستیکه من به خود ستم کرده‌ام و نزد تو آمده‌ام که برای من طلب آمرزش نمایی .

فنودي من القبر إِنَّهُ قد غفر لك»^(۲) .

ندایی از روضه رسول الله ﷺ برخاست که آمرزیده شدی .

ب - طلب باران در روضه رسول الله ﷺ :

در روایتی آمده است که :

«أصحاب الناس قحط في زمان عمر ابن الخطاب فجاء رجل إلى قبر النبي ﷺ فقال : يا رسول الله ﷺ استسق الله تعالى لأمتك فإنهم قد هلكوا ، فأناه رسول الله ﷺ في المنام ... وأخبره أنهم يسخون»^(۳) .

در زمان عمر [عليه ما عليه] خشکسالی و قحطی به مردم روی آورد، شخصی به نزد روضه رسول الله ﷺ رفت و عرض کرد: ای رسول خدا ﷺ از خداوند برای مردم باران طلب نما زیرا آنان

۱- سوره نساء ، آیه ۶۴ .

۲- کنز العمال ، جلد ۴ صفحه ۲۵۹ .

۳- کنز العمال ، جلد ۸ صفحه ۴۳۱ -فتح الباری ، جلد ۲ صفحه ۴۱۲ -استیعاب ، جلد ۳ صفحه ۱۱۴۹ .

هلاک شدند، و آن شخص رسول الله ﷺ را در خواب دید... که به او خبر دادند باران خواهد آمد.

ما از این روایات در می‌یابیم که تلقی اصحاب رسول الله ﷺ از حاجت خواهی چه بوده است. آنان بسیار عادی و طبیعی، بدون اینکه شباهه شرک و ... به ذهن آنان خطور نماید، کنار روضه رسول الله ﷺ حاضر می‌شدند و حاجتها را خود را طلب می‌کردند.

ج - گفتگوی مالک و منصور دوانیقی:

مالک ابن انس که یکی از امامهای چهارگانه اهل تسنن است روزی در مسجد رسول الله ﷺ در مدینه نشسته بود که منصور دوانیقی وارد می‌شود و مالک به وی می‌گوید:

«يا أمير المؤمنين! لا ترفع صوتك في هذا المسجد فإن الله تعالى أدب قوماً فقال: ﴿لَا ترْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾^(۱)؛

ای منصور! صدایت را در این مسجد بالانبر، خداوندگر و هوی را ادب کرد و فرمود: ای کسانی که ایمان آورده‌اید صدای ایمان را از صدای پیامبر بلندتر مسازید.

و مدح قوماً فقال: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ لِلتَّقْوَى﴾^(۲)؛

و گروهی را مدح کرد و فرمود: کسانی که صدای ایمان را نزد پیامبر خدا [ﷺ] آهسته می‌دارند، خداوند دلهای ایمان را برای تقوای خالص نموده.

۱- سوره حجرات، آیه ۲.

۲- سوره حجرات، آیه ۳.

وَذٰلِكَ قَوْمًا فَقَالَ : ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادِونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجَّرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾^(۱).

و گروهی را مذمت کرد و فرمود: کسانی که تو را از پشت در حجره‌ها صدایی زند بیشترشان نا بخوردند.

و إِنَّ حِرْمَتَهُ مِنْ سَيِّدِنَا وَرَسُولِنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَرِّ مَمَاتِ هُمَانِدَ حِرْمَتَ حِرْمَتَ اِيشَانِ دَرِّ حَيَاةِ اَسْتَ.

وقال : يا أبا عبد الله أستقبل القبلة وأدعوا أم أستقبل رسول الله ﷺ ؟

منصور گفت: ای مالک به سمت قبله دعا بخوانم یا به سوی روضه رسول الله ﷺ .

فقال : ولم تصرف وجهك عنه ؟ وهو وسيلتك ووسيلة أبيك آدم عليهما السلام إلى الله تعالى يوم القيمة »^(۲) .

مالك گفت: چرا روی خود را از روضه رسول الله ﷺ بازگردانی ؟ او وسیله تو و وسیله پدرت حضرت آدم عليهما السلام در روز قیامت نزد خداوند متعال می باشد.

د - شفا خواستن از روضه رسول الله ﷺ :

اهل تسنن در کتب خود در مورد ابن أبي المنکدر^(۳) چنین نقل می کنند:

كان يجلس مع أصحابه قال : وكان يصييه الصّمات ؛

۱- سوره حجرات ، آيه ۴.

۲- وفاء الوفا ، جلد ۴ صفحه ۱۳۷۶.

۳- در گذشته به سال ۱۳۰ هجری قمری و از تابعین به شمار می آید.

ابن ابی المنشد همراه با دوستان خود می نشست و ناگهان ساكت
می شد.

فکان یقوم کما هو یضع خدّه علی قبر النبی ﷺ ثمّ یرجع ، فعوبت فی
ذلك ،

همچنان که ساكت بود از جای بر می خواست و گونه اش را به روضه
رسول الله ﷺ می گذاشت . پس بر این کار مورد سرزنش قرار
گرفت .

قال : إِنَّهُ لِيصِيبِنِي خَطْرَةٌ فَإِذَا وَجَدْتُ ذَلِكَ أَسْتَشْفِيْتُ بِقَبْرِ النَّبِيِّ ﷺ ؛
در پاسخ گفت : وقتی احساس خطر می کنم ، از روضه رسول الله ﷺ
طلب شفا می کنم .

وكان يأتي موضعًا من المسجد في الصحن فيتمرّغ فيه ويضطجع ؛
وی به جایی در مسجد خود را می مالید و به پهلو دراز می کشید .
فقيل له في ذلك فقال : إِنِّي رأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ »^(۱) .
از این کار وی ازاو پرسیدند ، در پاسخ گفت : من رسول الله ﷺ را
در این جا دیدم .

هـ- احترام شافعی به اهل بیت علیہ السلام :

اهل سنت در کتب مختلف خود ذکر کرده اند که ، احمد ابن حنبل و شافعی
که هر دو از امامان مذاهب اهل سنت هستند به اهل بیت علیہ السلام احترام
می گذاشتند . شافعی در رابطه با اهل بیت علیہ السلام می گوید :

«آل النبی ذریعتی وهم إلیه وسیلتي»^(۱).

اهل بیت پیامبر ﷺ دریچه و روزنہ و واسطہ من نزد خداوند هستند.

و - حضرت زهرا علیها السلام و سوگواری بر پدر علیه السلام :

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمایند:

«لما رمس رسول الله ﷺ جاءت فاطمة علیها السلام فوقفت على قبره علیه السلام وأخذت قبضة من تراب القبر ووضعت على عينها وبكت وأنشأت تقول». .

هنگامی که رسول الله ﷺ فوت نمودند، حضرت فاطمه علیها السلام نزد روضه رسول الله علیه السلام آمدند و یک مشت خاک از روی روضه رسول الله علیه السلام برداشتند و بر چشم خود نهادند و گریه کردند و چنین سرو دند:

ماذا على من شمّ تربة أَحْمَد
أن لا يشمّ مدي الزمان غوايا
صُبِّتْ على الأَيَّام صرن لياليا^(۲)
اگر کسی خاک احمد علیه السلام را ببويده، ديگر نباید تا آخر الزمان
عطری ببويده، بر من مصائبی فرود آمد که اگر آنها بر روزها می آمد
شب می شدند.

ح - صحابه و احترام به روضه رسول الله علیه السلام :

اهل تسنن نقل می کنند که:

«إِنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَضْعِفُ يَدَهُ اليمنى عَلَى الْقَبْرِ الشَّرِيفِ وَإِنْ بَلَّاً وَضَعَ

۱- از منابع اهل تسنن: یتایبع المودة لذوی القریبی، جلد ۲ صفحه ۴۶۸.

۲- بحار الانوار، جلد ۷۹ صفحه ۱۰۶ - از منابع اهل تسنن بنگرید به المغنی، جلد ۲ صفحه ۴۱۱ و شرح الكبير، جلد ۲ صفحه ۴۳۰.

خدیه علیه أيضاً»^(۱).

فرزند عمر دست راست خود را بر روضه رسول الله ﷺ

می گذاشت و بلال دو گونه خود را بر روضه رسول الله ﷺ قرار
می داد.

روزی مروان (عنہ اللہ) شخصی را دید که صورتش را بر روضه مبارکہ
رسول الله ﷺ گذاشته است، گردن او را گرفت و به وی گفت: می دانی چه
می کنی؟ آن شخص (ابو ایوب انصاری) در پاسخ گفت:

«جئت رسول الله ﷺ ولم آت الحجر؛

من به نزد سنگ نیامده‌ام، بلکه به نزد رسول الله ﷺ آمده‌ام.

سمعت رسول الله ﷺ يقول: لا تبکوا على الدين إذا ولیه أهله ولكن
ابکوا على الدين إذا ولیه غير أهله»^(۲).

شنیدم رسول الله ﷺ فرمودند: بر دین اگر در دست اهلش بود گریه
نکنید، اما اگر دین به دست نا اهل افتاد بر او بگریید.

پیروی لزست چه کسانی؟

سخن ما با ابن تیمیه، وهابیان و پیروان آنان این است که: ست
رسول الله ﷺ را از چه کسی باید بگیریم؟ از ابو ایوب انصاری ؓ یا مروان

۱ - الغدیر، جلد ۵ صفحه ۱۵۱ - از منابع اهل تسنن بنگرید به: سبل الهدی والرشاد، جلد ۱۲
صفحة ۳۹۸.

۲ - از منابع شیعه بنگرید به الغدیر، جلد ۵ صفحه ۱۴۸ - از منابع اهل تسنن بنگرید به مسند
احمد، جلد ۵ صفحه ۴۲۲ - مستدرک حاکم، جلد ۴ صفحه ۵۱۵.

حکم (عنہ اللہ)؟

ابو ایوب انصاری میزبان رسول اللہ ﷺ در مدینه بود. هنگامی که رسول اللہ ﷺ به مدینه هجرت کردند، مردم مدینه می خواستند میزبان رسول اللہ ﷺ باشند، اما ایشان فرمودند:

«**دعا الناقة فإنها مأمورة**».

شتر را رها کنید او مأمور است [راهش را می داند].

و شتر رسول اللہ ﷺ کنار درب خانه ابو ایوب انصاری نشست^(۱).

اما مروان حکم چه کسی بود؟

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۲۲

پدر مروان، حکم ابن العاص (عنہ اللہ) پشت رسول اللہ ﷺ حرکت می کرد و ایشان را مسخره می کرد. روزی رسول اللہ ﷺ به پشت خود نگریسته و حکم ابن العاص را در حال تمسخر دیدند و فرمودند:

«**كُنْ كَذلِكَ**».

همین گونه باش.

پس از این سخن، وی تا آخر عمر همانطور ماند^(۲).

اما مروان (عنہ اللہ) بواسیله رسول اللہ ﷺ تبعید شده بود. حتی ابو بکر و عمر (عنہمَا اللہ) نیز جرأت نکردند او را به مدینه بیاورند، اما عثمان (عنہ اللہ) او را به مدینه باز گرداند، زیرا هر دو اموی بودند.

۱- مناقب شهر آشوب، جلد ۱ صفحه ۱۱۵ - از منابع اهل تسنن بنگرید به البداية والنهاية، جلد ۳ صفحه ۲۹۴.

۲- از منابع اهل تسنن بنگرید به البداية والنهاية، جلد ۶ صفحه ۱۸۹، الأصابة، جلد ۲ صفحه ۹۱.

ابن تیمیه و پیروان وی به دروغ می‌گویند که از سنت رسول الله ﷺ
تبعیت می‌کنند. اگر نیک بنگریم آنان پیروان راستین بنی امیه هستند. افکار آنان
ریشه در افعال و کردار بنی امیه دارد. اما شیعیان به حسب ظاهر از صحابه جلیل
القدر رسول الله ﷺ پیروی می‌کنند، و اگر با دقّت و تأمل بنگریم به دستور و
فرمان قرآن کریم عمل می‌نمایند.

روايات فراوانی در کتب اهل سنت وجود دارد که بیان می‌کند، مردم با نماز
خواندن و نزدیک شدن به روضه رسول الله ﷺ خود را متبرک می‌کردند.

هنگامی که پیامبر ﷺ به حجّ مشرف شدند، مردم در منی موهای
رسول الله ﷺ را برای تبرّک نزد خود نگهداری می‌کردند^(۱). می‌گویند در
موзе‌های در ترکیه مقداری از موهای رسول الله ﷺ نگهداری می‌شود.

توسل به قبر شافعی:

ابن حجر یکی از علمای اهل تسنن است. وی در کتابی که در رابطه با
فضائل ابو حنیفه نوشته است، آورده:

إِنَّ الْإِمَامَ الشَّافِعِيَّ أَيَّامَ كَانُوا بِيَدِهِ وَكَانُوا يَتَوَسَّلُونَ إِلَيْهِ مُؤْمِنِينَ وَ
يَجِيئُ إِلَيْهِ ضَرِيحَهُ، يَزُورُ فِي سَلَّمٍ عَلَيْهِ ثُمَّ يَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِهِ فِي قَضَاءِ
حاجَاتِهِ؛

شافعی روزهایی که در بغداد بود به ابو حنیفه توسل می‌کرد. به قبر
وی می‌آمد، او را زیارت می‌کرد و به او سلام می‌داد و بوسیله

۱- عمدة القاري، جلد ۳ صفحه ۳۷.

ابو حنیفه برای رواگشتن حاجاتش به خدا توسل میکرد.

أَنَّ الْإِمَامَ أَحْمَدَ تَوَسَّلَ بِالْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ حَتَّى تَعْجَبَ ابْنُهُ، فَقَالَ لَهُ أَبُوهُ: إِنَّ الشَّافِعِيَ كَا لَشَمِسَ لِلنَّاسِ»^(۱).

احمد ابن حنبل نیز به قبر شافعی توسل میکرد، بگونه‌ای که پسر احمد از کار پدر متعجب شد، و پدرش به وی گفت: شافعی مانند خورشیدی برای مردم است.

عملکرد پیروان ابن تیمیه پس از هرگئ وی:

پیروان ابن تیمیه از این که مسلمانان گرفتار شرک شوند بسیار هراسناکند، و هر گونه توسل، شفاعت و احترام به قبور مطهر ائمه علیهم السلام را شرک می‌دانند، اما هنگامی که ابن تیمیه از دنیا رفت، چه کردند؟

«إِنَّ يَوْمَ وَفَاتِهِ كَانَ مَشْهُودًا ضَاقَتِ الظُّرُفَ لِجَنَازَتِهِ وَانْتَهَى بِهَا النَّاسُ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ وَاشْتَدَّ الْزَحَامُ».

هنگامی که ابن تیمیه مرد، تشییع با شکوهی داشت، بگونه‌ای که راه برای حرکت جنازه تنگ شده بود و مردم از هر جا آمده بودند و بسیار شلوغ بود.

والقى الناس على نعشة مناديلهم و عمائمهم للتبrik ... وكسرت أعود سريره لكثرة تعليق الناس به وشربوا ماء غسله للتيمن»^(۲).

۱- الغدیر، جلد ۵ صفحه ۱۹۴ به نقل از خیرات الحسان ابن حجر.

۲- الکنی والالقاب، جلد ۱ صفحه ۲۳۷ - از منابع اهل تسنن بنگرید به البدایه والنهاية، جلد ۱۴ صفحه ۱۵۶.

و مردم بر نعش وی دستمالها و عمامه‌هایشان را برای تبرک
انداختند ... به دلیل ازدحام جمعیّت و علاقه مردم به وی، تابوت

شکست و مردم برای تبرک آب غسل وی را نوشیدند.

بسیار عبرت آور است. به نص صریح قرآن و روایات صحیح فراوان توسل، شفاعت و استمداد از کسانی که خداوند به آنان قدرتهای ویژه‌ای عطا نموده است و معصوم و پاکیزه‌اند کاری پسندیده محسوب می‌شود، اما این کار از نظر وهابیون شرک شمرده می‌شود ولی از طرف دیگر نوشیدن آب غسل

ابن تیمیه با نگاه وهابیون عین توحید است!

«**وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**»

خود آزمایی:

۲۶
آزمایش
۱۰
۹
۸

۱) با استناد به آیات قرآن کریم حیات در عالم بزرخ را اثبات نمایید.

۲) با توجه به گفتگوی حضرت صالح علیه السلام و حضرت شعیب علیه السلام با قوم خود حیات بزرخی را اثبات نمایید.

۳) چرا سلام خداوند متعال به پیامبران علیهم السلام دلالت بر حیات بزرخی دارد؟

۴) ادعای پیروان ابن تیمیّه را نقل و نقد نمایید.

۵) چرا عمر (علیه ما علیه) به اشتباهات خود اعتراف نکرد؟

۶) با استفاده از گفتگوی مالک با منصور ادعای وهابیان را نقد کنید.

۷) حضرت زهرا علیها السلام در سوگ رسول الله علیه السلام چه کردند؟

۸) ابو ایوب انصاری رض و مروان (لعنه الله) را معرفی کنید.

۹) وهابیان در واقع از سنت چه کسی پیروی می‌کنند؟

۱۰) نمونه‌ای از توسیل ائمه مذاهب اهل سنت به قبور را ذکر کنید.

۱۱) پیروان ابن تیمیّه در مرگ وی چه کردند؟

بـ سـوـي مـعـرـفـت ١٧

٢٧

... بسیار عبرت آور است . به نص
صریح قرآن و روایات صحیح فراوان
توسل ، شفاعت و استمداد از کسانی که
خداآوند به آنان قدرتهای ویژه‌ای عطا
نموده است و معصوم و پاکیزه‌اند کاری
پسندیده محسوب می‌شود ، اما این کار از
نظر و هابیون شرک شمرده می‌شود ولی از
طرف دیگر نوشیدن آب غسل ابن تیمیه با
نگاه و هابیون عین توحید است !

(صفحة ۲۵ از همین جزو)

www.yasrebi.ir

پست الکترونیک : info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات :

کاشان : حسینیه مرحوم آیت الله یشربی رهبر

تلفن : ۴۴۴۹۹۳۳ - ۴۴۴۴۳۴۳ نمبر :

بـه سـوى مـعرفـت ١٧

٢٩